

Polazník

Noviny
obce Papradno

Ročník V.

Apríl 2007

Duchovný život

Tak je to pravda?

Tak si vstal, Ježiš? Tak ty tu znovu žiješ?
Tak je to pravda, že si smrť prekonal?

No ak tento deň taký úžasný je,
hviezdy by o ňom mali spievať chorál!

Hviezdy spievajú! A ako nádherne:

O Novej Zemi i o Nebi novom.....

Len toľkí bratia, toľké sestry rodné
mlčia o tomto ráne Ježišom.

Vidiac svoj údel v tme smrti a v hrobe,
stáby o tom dni nič vedieť nechceli.

Zachráň nás, Kriste, v tej ducha porobe!
(Či sme my vôbec v život uverili?)

P. Jozef Porubčan SJ

Tí, čo prežili hrôzu väzenia či koncentráku, si azda neraz zaspomínajú na denné, vyčerpávajúce starosti odsúdenca: možno o byľku nejakej zeleniny alebo kôrku chleba na utíšenie krčovitého hladu, možno o to, ako niečo ukryť alebo ako dostať za ohradu pár slov na zdrape papiera - pričom mal človek pocit, že sa s takými hlúpymi, ponížujúcimi a predsa životne dôležitými starosťami pohybuje ako po tenučkom fide... Aký však úžasný musel byť deň, keď tento človek naraz počul zvesť, že je slobodný. Naraz prestala bolesť, prestal hlad, všetko ustúpilo nádhernému pocitu šťastia zo slobody. Človek sa

pokračovanie na str. 2

Ohľaduplný jeden k druhému, k zemi, vode, vzduchu

Večný kolobeh prírody pokračuje. Jar strieda zimu, ktorá sa pre lyžiarov a deti tento rok nevydarila, ale ostatným vyhovovala – mierna, bez snehu a ľadu. Ako si s tým poradí príroda neviem. Je však možné, že si na podobné nezimné počasie budeme musieť zvyknúť a to vinou globálneho otepľovania. Vlastne skôr vinou nás ľudí, lebo svoje pohodlie a zvyšujúce sa materiálne nároky nejdú ruka v ruku s ohľaduplnosťou voči zemi, vode, ovzdušiu. A ešte by som k tomu pridala ohľaduplnosť človeka k človeku. Na to, aby sme dokázali byť k sebe milší, nepotrebujeme medzinárodné dohovory ani nákladné technológie iba obyčajnú ochotu.

Hrejivé jarné slnko akoby vyťahovalo to lepšie z nás. Ak sa tento jarný zázrak prejaví na každom človeku, môže byť život krajší a príjemnejší. Veď úsmev nás nič nestojí.

Veselú veľkú noc,

dievkam
veľa vody,
šibačom
bohatú
odmenu,
všetkým
príjemné dni
oddychu
želá redakcia
Polazníka

Slovo starostu

Chcel by som vás informovať o niektorých akciách, ktoré budú zabezpečované pracovníkmi obecného úradu.

Bytovka

V súčasnej dobe sa dostávame do finálnej fázy prípravy výstavby 16 bytovej jednotky/ 2 Luhy. Pokiaľ by všetko išlo bez problémov, výstavba by mohla začať v máji tohto roku.

Vodovod

Začali sme aj s ďalším rozširovaním vodovodu v obci, zatiaľ sme sa s dodávateľom stavby dohodli, že zrealizujeme práce v hodnote 1 mil. Sk.

Podpora turizmu

Budú pokračovať stavebné práce na programe INTEREG III.A, ktorého súčasťou sú turistické trasy pod Javorníkom. Chceme vystaviť v rámci tejto stavby most na Kržel a vyhliadkovú vežu na Javorníkoch. Aj keď prekonávame určité technické a vlastnícke problémy, urobíme všetko pre to, aby sme celú stavbu ukončili.

Pretože som vo funkcii zatiaľ iba tri mesiace, o ďalších aktivitách a ďalších problémoch vás budem informovať v ďalších číslach Polazníka.

Papradno v roku 2006

Počet obyvateľov k 31.12. 2005:	mužov 1273 žien 1265 2538
Počet obyvateľov k 31.12.2006:	mužov 1272 žien 1270 2542
Počet narodených detí:	27 dievčat 10 chlapcov 17
Počet zomretých:	28 mužov 18 žien 10
Prisťahovalo sa:	24 občanov
Odsťahovalo sa:	19 občanov
Rozpočet obce:	
Plán:	príjmy 24 052 tis. výdavky 24 052 tis.
Skutočné plnenie:	príjmy 27 987 tis. výdavky 26 806 tis.

pokračovanie zo str. 1

znovu narodil, pocítil, že sa stal skutočným človekom. V ochab-
lých rukách pocítil pevnosť, smr-
tiaci hľad sa zmenil na neskončnú
túžbu nábrať nových síl a žiť....

Podobne vstupuje do nášho
uzavretého, uboleného života ra-
dosťná, a fantastická zvesť veľ-
konočného rána: Hovorí o slobode.
Hovorí o novom živote.
O úplne novom živote, kde sa
všetko čo nás tu ťaží a morí, sta-
ne bezpredmetným, kde zostane
len čistá, úprimná láska a kde už
nič nebude môcť rušiť naše štas-
tie a náš pokoj.

S takouto zvesťou k nám na Veľ-
kú Noc prichádza zmŕtvychvstály
Kristus.

Pred nami však visí otázka: Uve-
rili sme tejto zvesti? Alebo: Komu
sme vlastne uverili? Svojím
predstavám alebo predstavám
tých, ktorí nás tak horľavo odvá-
dzajú od pravdy ponúkajú nám
iný štýl života, plný zle pochope-
nej „slobody“, ľubivý a ľahký, ale
pri tom taký absurdne prázdny?
Alebo sme skutočne uverili Ježi-
šovi?

Na ničom tak nezáleží, ako práve
na tom! Nenechať sa pomýliť
trendom doby, ktorú žijeme, ani
keď sa nám zdá, akoby zlo malo
mať posledné slovo. Vo svetle Je-
žišovho zmŕtvychvstania nám
musí byť jasné, že zlo nemôže
zvíťaziť. Nijaké sily zeme alebo
vesmíru, ani nijaké sily človeka
nemôžu a ani nikdy nebudú môcť
zabrániť pučaniu nového života,
ktorý sa rodí pod odumierajúcim
povrchom našich čias. Nech sa
tieto veľkonočné dni stanú pre
nás výkrikom opravdivej slobody,
radosťou zvestou o novom živo-
te, o novom šťastí, do ktorého nás
pozýva Niekto, kto nás má tak ne-
konečne rád, že bol ochotný za
nás položiť svoj život...

správca farnosti Jozef Hlinka

Matričné okienko

★ Vítame vás

V roku 2006

Samuel Klabník 27. 12.
Andrea Zboranová 30. 12.

V roku 2007

Daniel Macháč 11. 1.
Tomáš Tarožík 22. 1.
Sophia Vašítková 30. 1.
Robert Chovanec 30. 1.
Boris Váchalík 23. 2.
Simona Gardianová 13. 3.

✝ Životnú pozemskú púť
ukončili naši spoluobčania

V roku 2006

Františka Michalíková 18. 12.
Vendelín Slivoník 30. 12.

V roku 2007

Mária Martinková 22. 1.
Filoména Brezničanová 13. 1.
Ignác Lapúnik 28. 1.
Ludmila Kadáčíková 29. 1.
Terézia Gardoňová 2. 2.
Alojz Grajcarík 13. 2.
Kamila Hamáriková 5. 3.
Helena Macháčová 10. 3.
Ladislav Bašteck 16. 3.

Zlaté svadby

17. januára

Gregor Balušík a Marcela, rod. Doblejová

kráčajú spoločnou cestou života pol storočia.

Nech ich ďalšie roky prevádzajú ešte pevné spoločné kroky.

Nech zdravie slúži, nech sa úsmev často objaví, nech sa život žije.

Pred päťdesiatimi rokmi

9. februára začali spoločnú cestu životom

Ambro Turičik a Kamila, rod. Kostelanská

V kytici kvetov nájdeš radosť, lásku, úsmev.

V dňoch života ich objavuješ tiež. Bez nich by bolo oveľa ťažšie žiť.

Pred päťdesiatimi rokmi dňa 23. marca 1957

si takto povedali áno

Ján Bednár a Filoména, rod. Sotoňíková

**Pri Vašom krásnom výročí slzy sa tsnú do očí,
srdce sa láskou rozbúši, radosť nám vchádza do duší,
bozky sa snúbia s objatím a pery šepčú s dojatím:
Ži dlho, mama, otec, medzi nami,
kým Vás máme, nie sme sami.**

Poslanci majú svoje obvody

Ustanovujúce obecné zastupiteľstvo sa konalo 29. decembra. Za
neuvolneného zástupcu starostu obce bola schválená Ing. Viera
Zboranová.

Boli zriadené nasledovné komisie s predsedami:

- komisia pre výstavbu, územné plánovanie a dopravu – **Karol Bašo**
- komisia pre ochranu prírody, ŽP, poľnohospodárstvo, vodné
a lesné hospodárstvo – **Anna Beníková**
- komisia pre činnosť sociálnu, šport, kultúru a školstvo – **Oľga
Klabníková**
- komisia finančno-plánovacia – **Daniela Smädíšová**
- zbor pre občianske záležitosti – **Pavol Zdurjenčík**

V minulých volebných obdobiach nemali poslanci na starosti svoj
konkrétny obvod v obci. Starosta obce však rozhodol, že je lepšie,
keď budú mať poslanci svoj obvod a občania budú vedieť na koho
z poslancov sa môžu obrátiť so svojimi problémami.

obvod č. 1: Ladislav Mešík	č.d.	1 – 139
obvod č. 2: Ing. Viera Zboranová	č.d.	140 – 263
obvod č. 3: Ján Levčík	č.d.	264 – 407
obvod č. 4: Oľga Klabníková	č.d.	409 – 514
obvod č. 5: Daniela Smädíšová	č.d.	516 – 660
obvod č. 6: Pavol Zdurjenčík	č.d.	663 – 901
obvod č. 7: Mgr. Peter Tarožík	č.d.	903 – 1082
obvod č. 8: Anna Beníková	č.d.	1803 – 1258
obvod č. 9: Karol Bašo	č.d.	1259 – 2501

Naša speváčka hviezdička

Počas víkendu 24. 02. 2007 – 25. 02. 2007 sa žiačky Kristínka Paulecová a Petra Škoríková zo ZŠ Papradno zúčastnili na celoslovenskej speváckej súťaži detí základných škôl – DilongStar. Súťaž organizovala ZŠ Rudolfa Dilonga v Trstenej. V sobotu 24. 02. 2007 sa uskutočnilo výberové kolo, v ktorom porota (prof. B. Félix, T. Bezdeda, M. Krausz, P. Bažík a iní) vybrala 11 detí do nedeľného finále. Do finále postúpila aj Kristínka Paulecová – žiačka 3. ročníka, ktorej spevácky talent ohodnotila porota v silnej konkurencii zaslúženým 1. miestom. Kristínka spievala známu pieseň D. Rolincovej – Arabela. Okrem nezabudnuteľnej atmosféry celej súťaže a hodnotných cien si víťazka bude určite dlho pamätať jazdu limuzínou a večeru s porotcami.

Mám babičku, mám i dedka, som ich vnúčik, radosť všetka,...

Touto básňou deti Materskej školy Papradno dňa 13. marca 2007 privítali svojich dedkov, babičky a prababičky na stretnutí: MOJA BABKA A TVOJ DEDKO VEDIA SPOLU HÁDAM VŠETKO. Z rozprávania sa deti dozvedeli, že ich starí rodičia nechodili do materskej školy, ale s rodičmi na roľu, že ich hračky boli handrové bábiky, drevené koníky a vozíky, že bábätká mali miesto cumlíka handričku s cukrom a že vianočné stromčeky sa zdobili iba jabĺčkami a orechami. Vzácnosťou pre deti bolo, že na vlastné oči zblízka videli papradnianský kroj. Dozvedeli sa ako sa jednotlivé časti kroja volajú.

Deti pre návštevu upiekli koláčiky, zaspievali a zahrli sa. Zo stretnutia sa tešili a dlho naň spomínali.

V materskej škole vytvoríme kútik ľudových tradícií a v budúcnosti budeme naďalej pokračovať v poznávaní našej minulosti.

V našej obci

BOLO

Január

Mierna zima pod Javorníkmi priniesla veľké zábavy. Po štefanskej nasledoval chýrny poľovnícky ples, v poradí už štvrtý. Takže všetci, ktorí sa odhodlali prísť do kultúrneho domu, majú načas "odtancované" – veď už je post, pretože ...

Február

... fašiangy skončili, basu sme pochovali, masky na kamevale detí obdivovali, ostatne tak ako každým rokom. Za dňami veselými zavládol smútok, ktorý ukončíme na Veľkú noc. Tradície si zachováame každým rokom a dúfame, že tak budú robiť aj naše deti a vnuci.

Usporiadanie pozemkov v k.ú. Papradno

Obecný úrad Papradno oznamuje občanom, že k dospelosti dosiahli pozemkov vedených na nebohých právnych predchodcov (napr. rodičia, dedko, babka) na obecný úrad ohľadne obnovenia dedičského konania po právnych predchodcoch je potrebné priniesť

- kópiu dedičského konania alebo úmrtijný list po nebohom, na koho sú uvedené neprejednané pozemky v k.ú. Papradno
- adresy dedičov po nebohom a to: meno, priezvisko, dátum narodenia, presná adresa
- ak niektorý z dedičov zomrel, tak jeho dátum zomretia a zase treba uviesť jeho dedičov s údajmi
- kolok v hodnote 200 Sk ak je hodnota majetku do 20 000 Sk.

Ak sa zistia chyby v evidencii pozemkov po zápise „registra obnovenej evidencii pôdy“ t.j. podiely vlastníkov, veľký rozdiel vo výmere, chybné uvedenie vlastníci pozemkov, je potrebné podať písomnú žiadosť na prešetrenie na Správu katastra, ul. Slovenských partizánov 7, v Považskej Bystrici.

BUDE

30. apríl

V predvečer prvého mája postavíme náš máj pri kultúrnom dome (18. h).

MAJÁLES

Pozvanie na 5. máj – zábavu pre všetkých poriadka ZO Slovenského Červeného kríža v Papradne v estrádnej sále KD.

Stretnutie na Javorníkoch

V nedeľu 13. mája sa uskutoční tradičný výstup na hranicu Čechov a Slovákov. Pri Troch krížoch ich spája spoločné vzdanie úcty pamiatke padlých v druhej svetovej vojne.

Naším matkám

uvili kytíčku z pesničiek a tancov naši najmenší z MŠ. K nim sa v nedeľu 20. mája pridajú aj žiaci ZŠ a členovia Podžiaranu, aby sviatok mamičiek a babičiek mal tú najlepšiu atmosféru.

Váňanie mája

31. máj.

DEŇ DETÍ

Oslavu organizuje 1. júna ZŠ vo svojich priestoroch.

Koncert ZUŠ

Koncert ZUŠ Papradno sa uskutoční 17.6. o 15.hod. Pripomenieme si zároveň aj deň otcov.

POHÁR STAROSTU OBCE

Súťažný futbal začína mať letnú prestávku od polovice júna a hneď v jej úvode by sa mal uskutočniť už tradičný turnaj o pohár starostu obce s prizvavnými súpermi.

Na tohtoročnom maškarnom plesu.

Vážení rodičia a spoluobčania!

Rodičovské združenie pri ZŠ v Papradne splnilo podmienky pre zápis do registra určených právnických osôb na prijímanie 2% podielu zaplatenej dane z príjmu za zdaňovacie obdobie roku 2006, a tým sa stalo prijímateľom sumy do výšky 2% zaplatenej dane v zmysle zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov.

Riaditeľstvo ZŠ a výbor Rodičovského združenia pri ZŠ Papradno sa prostredníctvom Polazníka obracia na Vás, vážení rodičia a spoluobčania, s prosbou o poskytnutie tejto sumy Rodičovskému združeniu pri ZŠ Papradno, čím pomôžete našim žiakom i škole ku skvalitneniu výuky a zakúpeniu potrebných učebných pomôcok.

Zamestnanci v riadnom pracovnom pomere, ktorým zamestnávateľ vykonal ročné zúčtovanie daní po skončení kalendárneho roka, vyplnia tlačivo 2% z daní. Toto odovzdajú v jednom vyhotovení na daňový úrad a jedno vyhotovenie v kópii pre potreby Rodičovského združenia. Samostatne zárobkovo činné osoby (podnikatelia) môžu tlačivo vyplniť až po skončení lehoty na podanie daňového priznania dane z príjmu, pričom ich odovzdajú v rovnakom počte vyhotovení ako zamestnanci v riadnom pracovnom pomere. Tlačivá na 2% z daní budú k dispozícii v ZŠ Papradno.

Za poukázanie finančnej čiastky vo výške 2% na konto ZRS pri ZŠ Papradno Vám vopred srdečne ďakujeme.

Za kalendárny rok 2005 škola takýmto spôsobom získala 32 000 Sk, za ktoré bol zakúpený počítač a farebná tlačiareň. Všetkým, ktorí prispeli 2% podielu zaplatenej dane z príjmu, ešte raz srdečne ďakujeme.

Riaditeľ školy Mgr. Ivan Šipek
a predsedníčka ZRS pri ZŠ Papradno Mária Gáboriková

Knižnica v roku 2006

V roku 2006 bolo do knižnice prihlásených 103 čitateľov s návštevnosťou 512 čitateľov. Detí bolo 46, študentov 13 a dospelých 44. Vypožičali si 2314 kníh.

V uplynulom roku pribudlo 55 nových kníh – pre mládež, náučné a odborné knihy, beletria.

Do knižnice prijali pozvanie p. Štefan Meliš a p. Dobrovičová na besedu o knihách za účasti učiteliek a žiakov ZŠ Papradno.

Tradične dobrá spolupráca s materskou školou sa prejavila nielen v návšteve detí v knižnici, ale účasťou na rôznych kultúrnych akciách.

Pre všetkých, ktorí radi čítajú ponúka obec knižnicu ako jednu z možností na spríjemnenie si svojho voľného času. Vzhľadom k vysokým cenám kníh je toto dostupná možnosť ako si prečítať nielen detské knihy, beletriu, romány, detektívky, ale aj odbornú literatúru. Obec vyčleňuje zo svojho rozpočtu každoročne 10 000 Sk na nákup nových kníh. A hoci to pri súčasnej cene kníh nie je veľa, my čitatelia sme vďační aj za tých niekoľko nových kníh ročne.

A je málo príjemnejších činností, ako sa začítať do pútavého deja pri voňavom čaji a snívaní.

Prijímanie detí do materskej školy podľa vyhlášky 353/1994 Z. z. § 7 o predškolských zariadeniach v znení neskorších predpisov

Riaditeľka materskej školy prijíma deti priebežne, alebo k začiatku školského roka na základe prihlášky. K prihláške sa priložuje potvrdenie o zdravotnom stave dieťaťa. Prihlášky na nasledujúci školský rok sa podávajú v marci kalendárneho roka. Miesto a čas podania prihlášky zverejní riaditeľka v budove materskej školy a vyhlásením v miestnom rozhlase do 15. februára. Pri vyššom počte prihlásených detí, ako je možné prijať, riaditeľka prednostne prijíma všetky deti s odloženou povinnou školskou dochádzkou a deti, ktoré dovŕšili päť rokov veku. Písomné rozhodnutie o prijatí alebo neprijatí dieťaťa do materskej školy počas školského roka oznámi riaditeľka rodičovi najneskôr do 30 dní odo dňa podania prihlášky. V prípade prijímania detí k začiatku školského roka riaditeľka vydá rozhodnutie spravidla do 30. apríla kalendárneho roka. Prijatie zdravého alebo postihnutého dieťaťa do materskej školy môže predchádzať jeho adaptačný alebo diagnostický pobyt v materskej škole. Rozhodnutie o odklade povinnej školskej dochádzky dieťaťa vydáva riaditeľ základnej školy.

V tomto školskom roku bol zápis detí v Materskej škole Papradno 372 5.3. – 9.3. 2007. Materskú školu môže navštevovať 50 detí a pre obec Papradno to zatiaľ stačí. V školskom roku 2006/2007 boli vybavené všetky prihlášky kladne. Napriek tomu, že sa zrušila materská škola na dolnom konci predpokladám, že aj na školský rok 2007/2008 zoberiem všetky deti, ktoré budú rodičia chcieť umiestniť v našom predškolskom zariadení. Vyplnenú a potvrdenú prihlášku od detskej lekárky je potrebné však načas odovzdať.

Gardoňová Helena, riaditeľka MŠ

Spojil ich zdravotný problém, nevzdávajú sa

Organizácia Zväzu zdravotne postihnutých v Papradne má 66 členov. Stretnutia sa uskutočňujú štyrikrát do roka. Spájajú nás vzájomné rozhovory o svojich radoch, starostiach, liečebných skúsenostiach, zahrajú a zaspievajú si, a tak si spestia svoj životný údel.

Členovia, ktorí majú záujem, môžu sa zúčastniť týždenného liečebno-rehabilitačného pobytu v Piešťanoch a tiež týždenného pobytu v rôznych rekreačných zariadeniach spoločnosti SOREA na Slovensku.

Okresná rada zdravotne hendikepovaných v Považskej Bystrici poriada každoročne oblasťné športové hry vždy v niektorom meste dnešných troch okresov (Ilava, Púchov, Považská Bystrica). Tento rok budú hry v Považskej Bystrici 17. mája. Na týchto hrách sa pravidelne zúčastňujú aj naši členovia a môžeme sa pochváliť, že aj úspešne. Vlní Stanislav Šramčík zvíťazil v kategórii nad 55 rokov.

Sú medzi nami aj takí, ktorí sú pripútaní na lôžko. Navštevujeme ich s darčekom, porozprávame sa, podelíme o svoje ťažkosti navzájom a možno tak urobíme niekomu deň krajším.

Každoročne ideme spoločne aspoň na jeden autobusový zájazd na kultúrne alebo spoločenské podujatie. Tento rok to bude na výstavu pre záhradkárov v Trenčíne. Ale môžeme usporiadať aj zájazd na iné zaujímavé miesto.

Nuž a keď prídu tie najťažšie chvíle v živote, prídeme sa rozlúčiť s človekom na pohrebnom obrade s kyticou v ruke.

Radi medzi nami privítame i ďalších zdravotne postihnutých, veď viac hláv viac vie, spoločne viacej dokážeme urobiť nielen pre seba, ale aj pre druhých.

Uršula Klambíková z miestneho výboru Slovenského zväzu zdravotne postihnutých Papradno

Dnes Vám predkladáme náležitosti ohlásenia drobnej stavby v zmysle stavebného zákona.
Postupne v každom čísle Vám budeme predkladať vzory najčastejšie používaných žiadostí
na úseku výstavby na obecnom úrade.

Meno a priezvisko, (názov firmy), adresa na doručenie stavebníkovi (splnom. zástupcu v zmysle plnej moci), tel. číslo

Titl.

Obecný úrad
018 13 Papradno

Ohlásenie drobnej stavby

Vec: Ohlásenie drobnej stavby podľa § 57 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, § 5 vyhl. MŽP SR č. 453/2000 Z. z. z 11. 12. 2000, s účinnosťou od 1. januára 2001, ktorou sa vykonávajú niektoré ust. stavebného zákona.

I. Meno a priezvisko,

(názov firmy) :

adresa:

II. Účel, rozsah a miesto stavby:

účel (akú doplnkovú funkciu má k hlavnej stavbe) :

rozsah (pôdorysné rozmery, zast. plocha, objem) :

miesto stavby (obec, ulica, lokalita) :

III. Druh a parcelné číslo pozemku podľa katastra nehnuteľností:

.....

IV. Spôsob uskutočňovania stavby - dodávateľský alebo svojpomocou (v prípade uskutočňovania prác svojpomocou, **vyhlásenie** kvalifikovanej osoby, že bude zabezpečovať vedenie uskutočňovania stavby) s **uvedením**

Dodávateľ (adresa, u PO názov oprávnenej organizácie) :

meno, priezvisko :

vzdelanie a odborná prax :

adresa na doručenie:

podpis:

V. Ak sa pri uskutočňovaní stavby majú použiť susedné nehnuteľnosti, vyjadrenie všetkých vlastníkov, aj spoluvlastníkov týchto nehnuteľností:

Pri stavbe oplotenia vždy vyjadrenie všetkých vlastníkov, aj spoluvlastníkov týchto susedných nehnuteľností s uvedením

parc.č.

meno

presná adresa:

podpis:

.....

.....

.....

* **nemáme žiadne námietky** a pripomienky k ohlasovanej drobnej stavbe

* k ohlasovanej drobnej stavbe **máme nasledovné námietky a pripomienky:**

.....

.....

.....

*

V..... dňa

.....
Podpis stavebníka /stavebníkov/

u právnických osôb pečiatka, meno, funkcia
a podpis oprávnenej osoby

Prílohy:

- a/ Doklad o preukázaní vlastníckeho alebo iného práva k nehnuteľnosti - List vlastníctva, nájomná zmluva a iné.
- b/ Jednoduchý situačný výkres v dvoch vyhotoveniach (2x výkresy a popis stavby), ktorý obsahuje vyznačenie umiestnenia stavby na pozemku vrátane odstupov od hraníc so susednými pozemkami a vzdialenosť od susedných stavieb a stavebné riešenie ohlasovanej stavby, z ktorého sú zrejmé napr. pôdorysné rozmery, výšky, hĺbka stavby v prípade podzemných stavieb, jej vzhľad, príp. napojenie na inž. siete a pod.
- c/ Jednoduchý technický opis stavby – tzv. technická správa.
- d/ Rozhodnutia, stanoviská, vyjadrenia, súhlasy, posúdenia alebo iné opatrenia dotknutých orgánov štátnej správy.
- e/ Súhlas všetkých spoluvlastníkov navrhovateľa podľa listu vlastníctva, pokiaľ nie sú všetci aj stavebníkmi.
- f/ Splnomocnenie v prípade zastupovania.

Poznámka: Pre stavby umiestňované na pozemkoch nachádzajúcich sa za hranicou intravilánu obce je návrh potrebné doplniť o:

- právoplatné rozhodnutie obvodného pozemkového úradu v Považskej Bystrici a LF o vyňatí poľnohospodárskej pôdy z pôdneho fondu;

Upozornenie: D r o b n ú s t a v b u j e m o ž n é z a č ať v y k o n á v ať a ž p o d o r u č e n í p í s o m n é h o o z n á m e n í a o b c e, ž e p r o t i s t a v b e n e m á n á m i e t k y!

Na konanie o ohlásení drobnej stavby sa nevzťahuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), spravidla však nie je možné so stavbou začať, ak do 30 dní odo dňa ohlásenia orgán samosprávy (obec) neoznámí, že k ohlasovanej drobnej stavbe nemá námietky.

* Nehodiace sa prečiarknite, v prípade nedostatočného priestoru na uvedenie údajov, tieto uveďte v samostatnej prílohe.

Vývoj svietenia a osvetľovacích zariadení v slovenských obciach pod Javorníkmi

(Alena Plessingerová, 1962)

Pokračovanie z minulého čísla

Veľká bieda, dnes už nepochopiteľná, vzdialenosť od miest a zdrojov zárobku, neznalosť pokročilejších pomerov inde, malá gramotnosť, ľahostajnosť a odovzdanie sa osudu a na druhej strane život uprostred rozsiahlych a neobhospodávaných lesov vysvetľuje, prečo sa tu dlhšie než inde zachovali staré spôsoby osvetľovania a prečo sa tu vyvinuli niektoré veľmi starobylé formy, o ktorých z iných území nie sú doklady.

Všimnime si najskôr tzv. **smolie**. Boli to fvery, dlhé viac než pol metra, široké asi 6-7 cm a hrubé približne 0,5-1 cm, niekedy aj hrubšie, podľa toho ako sa ich podarilo odkresaať.

Získavali sa hlavne zo živého, stojaceho bôra – „z rosceného bôra“. Sekerou sa kresala vždy len jedna vrstva okolo kmeňa rastúceho stromu, ktorého rany sa po okresaní zaliali živcou. Za nejakú dobu, podľa niektorých za pár dní, iných asi za štrnásť alebo že na čase nezáleží, hoci aj za rok, sa okresala druhá vrstva. Postupovalo sa tak dlho až strom uschol alebo spadol, zostatok dreva sa použil na kúrenie – „bôr sa najprv orúbe z drobných krkošiek a okreše z kvory“. Keď sa obnažený kmeň dobre zalial smolou, kresali sa z neho sekerou triesky. Tie sa potom sušili na poliení alebo na peci. Drevo-rubači, vracajúci sa večer zo Štiavniku cez lesy do Papradna sa vraj pobádali – „len ty smolie-ry dobre zapeč, nech sa tuho svieci“.

Smolie-ry plné živice dlho a intenzívne horeli a jasno svietili, ale ich nevýhodou bolo, že od nich šiel veľmi hustý dym a živica silne páchla. Pretože kazili vzduch v izbe, v dome sa používali málo. Pre svoje intenzívne svetlo sa najlepšie osvedčovali napr. pri chytaní rakov alebo ak bolo svetlo potrebné vonku, napr. pri ceste do chlieva.

Podobne ako smolie-ry vykresávali zo živých stromov i drevo na šindely. Smolierom sa hovorilo i malým trieskam z kmeňov alebo koreňov stromov, ktoré obsahovali hodne smoly. Používali sa hlavne na podkurovanie alebo krátke posvetenie. Výnimočne si ich ľudia zväzovali viac k sebe, aby vydávali silnejšie svetlo.

Svietenie veľkými smoliermi zaniklo pred prvou svetovou vojnou. Ľudia narodení okolo roku 1915 sa na to už nepamätujú.

Neskoršie sa smolie-ry používali len výnimočne, napr. pri nočnom chytaní rakov a pri dlhšej ceste, ak nebol po ruke lampáš. V bežnom používaní boli asi do rohu 1910.

Najrozšírenejším a najobľúbenejším svetidlom v izbe však boli **triesky**, ľudia im hovorili „sviečidlá“. Boli to fvery z dreva bukového, brezového, bôrového a z nůdze i iného, ale najlepšie boli bukové – „triesky z bučka“, ktoré horeli najdlhšie a najvýdatnejšie a potom brezové – „ohromná bola na triesky breza, brezové triesky tak horia jako smolier a nerobia dým“.

Starší, primitívny a oveľa rozšírenejší spôsob výroby triesiek ako neskoršie hobľovanie bolo štiepanie z bukového alebo brezového polena. Na túto prácu stačil jeden človek, obvyčajne ju robil muž. Hovorilo sa jej „kresanie“ alebo „štiepanie triesiek“ – „stari

chlapi nakresali triesiek z brezy, trieskami z brezy u nás sviečievali“. Triesky si každý kresal pre svoju potrebu – „mladý, surový, ciahovitý buček osem až dze-saccentimetrový sa zaparí v peci /pichnú ho do pece a bolo/, aby bol mäkký, vtedy sa neláme a dobre sa krese“. Kresal sa od kraja a nakresané triesky sušili na poliení.

Pokročilejšie, ale nie tak rozšírené bolo „hobľovanie triesiek hobľom“ zo surového naštiepaného buka. Drevo sa obvyčajne najskôr zaparilo v horúcej pare, aby bolo pružnejšie a triesky sa lepšie hobľovali – „buček musí byc ciahovitý, žilovatý, aby sa neodsypovalo“.

K hobľovaniu boli potrební traja – dvaja ťahali hoblík za povraz – „štranek“ – a jeden oboma rukami tlačil hoblík k drevenému „kôňovi“. Rozštípnuté poleno, z ktorého sa triesky hobľovali bolo na oboch ušších koncoch upevnené zárazkami alebo sverákom – „do kliešča poleno pevne zabili“.

Prevažne sa však triesky kresali sekerou. Kresané triesky z buka boli asi 1 m dlhé a pri širšej strane s kôrou cca 1 cm hrubé. V izbe sa začalo svietiť až keď zahrnuli oheň popolom. Kým ho-

rel nesvietilo sa. Za večer sa spotrebovalo priemerne štyri až päť triesiek – „to bolo triesčisko hrubizné, horelo aj hodzinu“.

V Papradne, Brvništi, Štiavniku a Maríkovej sa trieskami bežne svietilo v rokoch 1905 – 1910, vo väčšine prípadov až do konca 1. svetovej vojny. V osadách a samotách ich používali dlhšie než v dedine, na bačovoch sa nimi svietilo ešte v rokoch 1920 – 1925. Triesky strúhané hoblíkom sa najviac vyrábali v osade Podjavorníky a predávali ich v dedine a po okolí.

Obyvatelia dedín sa obvyčajne zaobišli bez akéhokoľvek zariadenia na ich uchytenie. Bolo celkom bežné, že triesku v ruke držalo dieťa a to stále, alebo už dohrajúcu triesku vzalo zo steny, ohnišťa alebo zo „sviečnika“ do ruky, v ktorej ešte chvíľu horela a na to miesto položilo, poprípade kameňom zatažilo alebo vsunulo druhú. Aby trieska dobre a jasne horela, musel sa jej horiaci koniec stále čistiť, hovorilo sa tomu „ocieranie triesky“. Ohorený koniec „uheť“ odlamovali kúskom inej triesky alebo „popelkú“, čo bol jednoduchý drevený nástroj na zhrabovanie popola z ohniska.

Ak nemal kto triesku držať „triesku zavržli do sceny izby“. Najčastejšie ju kládli na roh ohnišťa, aby trčala do stredu izby a to buď voľne, alebo ju zatažili kameňom, ktorým trelí soľ na kamennej doske. Tento vrchný trecí kameň – „panenka“ – bol vraj na to vhodný, lebo jeho stále miesto bolo aj tak na peci a preto bol po ruke. Určitým pokrokom bolo vkladanie triesiek do stojanov, ktoré nazývali rôzne – „sviečnik, sviečníček, kahanec, ščipák, racoška“.

Najobvyklejší sviečnik – „najchytnejšie urobený ščipák“, boli drevené racošky buď zo samorostu alebo vyrezané pilkou z väčšieho kusa bukového dreva, prípadne konár rozštípnutý nožom. Racošky sa najčastejšie zasunovali do kruhového otvoru vyvŕtaného v rohu „zapečky“ (lavica koštručne spojená s ohniskom, prebiehajúca podľ neho ku dverám) – „racošky boli pichlé v dziere na rohu zapečky“. Triesku tam zasunuli naklonenú, ohorenú uhľiky padali na udusanú hlinenú zem. Keď sa prestalo svietiť, ščipák zo zapečky vytiahli, aby neprekážal.

Racošky sa tiež upevňovali do rôznych podstavcov. Kto mohol, dal si zhotoviť namiesto drevených železných. Tie sa tiež vsunovali do otvoru v zapečke, upevňovali do stojanov alebo mali svoj podstavec. Ak bola trieska „v kovaném sviečníku ucierali hu o to železné, nie popelkú“.

Železný ščipák (sviečnik) na triesky, s podstavcom

pokračovanie nabadúce

Medvedia studnička

Starý Pandil mal v horách v Císovej lúke. Každé leto zobral z nej za voz sena. V tých dobach chodilo po horách ešte mnoho medvedov.

Raz v lete vybral sa Pandil do hôr. Vzal si kosu a hrable a šiel. Večerom došiel do Císovej. Vošiel do chatrnej koliby, zakúril na ohnisku a piekol zemiaky. Po takejto večeri si ľahol na machové lôžko a drichmal do rána.

Ráno ho zobudil hlas kukučky a spev drozda. Vstal, nakoval si kosu kladivkom na babke a dal sa do roboty. Zavčas rána, kým je rosa lepšie sa kosí. Na lúke bolo veľa psice a na tej sa na slnku kosa kľže. Pandil sa zaháňal kosou až ho medzi rebrami pichalo. Večer, keď sa slnko skláňalo nad horu, lúka bola pokosená.

Na druhý deň seno usušil a pohrabal ho do kôp. Potom odišiel prenocovať do dediny. Ráno sa vrátil na lúku i s povozom, že si

seno odviez. No keď došiel na lúku div od hnevu nepukol. Všetko seno bolo po celej lúke rozvláčené.

Pandil nevedel, čo si má o tom myslieť. Znova vzal hrable a seno znova trochu usušil a dal do hromád. Odišiel zas do dediny, aby na budúci deň seno už naisto odviezol. No na tretí deň našiel seno znova rozhádzané a trochu mokré. Ba nielen po lúke bolo porozvláčené, ale i po hore.

„Ký čert mi takú protivení robí! Bodaj ho aj s bodajom, aby ho parom skáral“, nadával rozhnevaný Pandil, ale znova sa dal do práce. Seno už po tretí raz pohrabal a usušil a narobil kôpky. Keď bol s tým hotový, zašiel domov pre svoju starú flintu.

Večer sa vtiol do jednej kopy sena, aby strážil až mu zasa ktosi seno nerozháďe.

Bledý mesiac vyšiel na oblohu. Pandilovi bolo trochu zima. Už

myslel, že tu darmo strežie, lebo sa blížila polnoc a les bol tichý ako cintorín.

Razom však čosi v húštine zapraská. Pandil začal pozorovať. Haluzie zaprašalo znova a už celkom blízko. O chvíľu vyjde z lesa na lúku veľká stará medvedica a za ňou dve malé medvedíky. Pandila prešiel mráz. Medvedica sa v mesačnom svetle javila ešte ozrutnejšie ako v skutočnosti bola. A tu hľa. Všetky medvede zamierili k najbližšej kope sena.

Stará medvedica brala celé chľpy a začala ich rozhadzovať po lúke. Ukazovala to i mladým medvedikom, ako to majú robiť a ony robili to isté.

Pandil sa veľmi rozhneval, keď na vlastné oči videl, ako mu seno nivočia. Zamieril na starú medvedicu a vystrelil. Rana ohlušila hory.

Trafená medvedica zarevala až sa jedle zachveli. Od bolesti začala sa vŕhať po lúke. Mladé medvedíky utiekli do lesa. Stará medvedica veľmi krvácala –

bola zasiahnutá do prs. Brala chľpy sena a prikladala si ich na prsia.

Keď jej bolesť ani tak neprestala, chytila celý chlp trávy a vytrhla ju i so zemou. Vytrhnutú maču priložila si na zakrvavené prsia a s ohromným revom padla na zem a dokonala.

No ako tú maču zo zeme vytrhla, tu začal z tohto miesta vyvierať malý prameň vody až tam vznikla malá studnička s veľmi dobrou studenou vodou.

Pandil vyšiel zo sena so stále namierenou flintou na medvedicu. No tá sa už ani nepohla. Potom si korist odviezol domov. Ani tomu nie je tak veľmi dávno, čo sa toto stalo. A tie medvede boli poslednými v papradňanských horách. Medvedia studnička s dobrou vodou sa nachádza na Pandilovej lúke ešte aj dnes.

(Spracoval Štefan Meliš podľa rozprávania Joža Hojdika z Kráže zvaného Jožo Čierny)

Milí Papradňani, rodáci,

Kedz pred pár rokyma začal vychodzie Polazník, už pri prvých číslach som si vravil, napríklad vtedy, kedz som čítal články Gašpara Michalíka, že aj ja tam raz napíšem. Ešče som presne nevedzel kedy a čo, len som vedzel že raz napíšem.

A tá múza prišla čí: Ból som pozrec chalupu Podjavorníkom že či „žije“, u Žilínčikovco som okrem pár starousadlíkovo stretnúť Joža Jurčika „Pavluščiného“, kerý nám povypíral pár zážitkovo z rokov 1930-1940, čo zažil na Krži a po dvoch pivách sa vybral na Rovné lúky, že tohto roku chce ve svojich oseddesiatich siedmich rokoch prekonac rerord a sciahnuć ke svojej chace na Rovných lúkach šesťopädesiat vrlínok.

Martuška Žilínčička mi jako veždy podala odložené najnovšie číslo Polazníka pre moju mamu Františku Trulíkovú, kerá v zimných mesiacoch býva u nás a kerá, jak Pán Boh dá sa na Maceja roku 2007 dožije 84 požeňaných rokov. Kedz som héj ho po príchodze z Podjavorníka doniesol zasviecili héj oči jako dze-cisku pri zmrzline. Presne som rozumel čo tymi svieciacimi očima vravi: „Polazník je jedzinečný, mvohol by vychodzie aj každý týždzeň a mvohol by byc rozsiahlejší“. Preto milí tvorcovia Polazníka vedzce: Vaše noviny sú čo do žiadosti na úrovni najčítanejších slovenských časopisov.

A čí, aby som Vám prispel trošku duchším článkom, dovolil by som si pár myšlienék. Jak by sce nemali ništ ľepšie, mvózece to uverejnic. Myslí si že poviem z duše viacerým mne podobným a mnohí mi budú jasne rozumec čo chcem tým povedac.

Kedz mladý človek z domu odchodzí „do sveta“, presne si ani nedomyslí čo je to domov. Po odchodze „do sveta“ obyčajne nastanú dva prípady. Alebo človek prepadne a darí sa mu horšie jako predtým doma, kedz žil pod krídlami rodziny a domoviny. Vtedy spomíná z nostalgijú a čím skvor by sa chcel vráćil, lebo cíci že mu je horšie jako predtým. Zdá sa mu že šetko funguje zle preto, že ňeje doma...

Druhý prípad je, kedz sa človek „ve svece“ chycí, prispôsobí sa, stráci sa ve veľkém, alebo menšiem mesce, jako by tam žil odjakživa. Má šetky ty čilejšie veci, jako že televizor, video, mobil, gavč v obyvačce, mvóze mac nohy na stole a dobré pivo v ruce. Aj by vlastne mvóhol zabudnúć na dzecestvo a mladé roky, keré vlastne vóbec neboli pohodlné a dostatkové.... Ale nedá sa. Aj kedz človek pochodzí pól sveta, alebo niechoť možno aj celý, furt má v hlave jedno: ten bod na zemeguli. A to je tá pravá láska k domovu v senci. Tá neidentifikovateľná a nepochopiteľná túžba furt znova a znova sa vracac do obyčajnej drevennej chalupy z obyčajným šporheľom, bez vody, sprchy splachovacieho záchoda a satelitu. A znova a znova poznac ten pocit, kedz sciahnece z krúžia poriadnú haluz alebo hrubú vrlinu a zhodzíce z pleca štranek: jako by som o dvaccac rokvo omládnúć...

Milí papradňani, jak je Vám to samozrejme a neviece, tak vedzce: neje na Slovensku krajšíej doliny, krajšieho chotára a krajších hôr jako Papradňanských. Preto milí Papradňani, prosím Vás splńce mi jednu prosbu: zveľadzuje Vaše-naše Papradno aby naveždy ostalo nielen v srdcäch a spomienkach. A kedz Vám ňjaká korunka ostaňe, pus-cice ňječo aj Podjavorník a do ostatných osád, bačovvo a la-zisk. Já som presvedčený, že náš Podjavorník Vám to vráci. Nielen hubyma a čačarvodkami, ale kedz by napríklad fungoval

vlek a ostatné tak, jako má, pus-címe ňjakú tú korunu aj my Vám.

A ňehanbime sa za ľubozvučnú Papradňancinu. Pred časom som na jednej staňici v Londýne zažil dvoch Slovákvo z Medzilaborca jako spievali východniarske pesničky a nehambili sa ani tých Angličanvo a zdálo sa mi že ci konzervatívni Angličani jako by ich obdzivovali. Tak my sa ňehanbime pred sebou.

Ňech Vám Pán Boh pomáhá.
Ing. Jozef Trulík, CSc.,

jozeftrulik@stonline.sk

Kedysi povinnosť, dnes vzácnosť

Drápanie peria bolo tradičnou prácou zimných večerov. Gazdiná a susedky si navzájom vypomáhali a drápanie sa posúvalo od domu k domu, všade tam, kde chovali husi. A nešlo len o prácu, ale tiež o zábavu. Pospomínali sa udalosti dávne i nedávne, rozprávky a povesti, príhody skutočné i vymyslené. Hoci teraz je drápanie peria už naozaj vzácnosťou, veď živú hus niektoré deti ešte nevideli, predsa sa ešte ženy pri nej stretávajú. A okrem práce si užili aj veľa zábavy.

Odpočuté

Slobodná dievka, viac stará ako mladá, príde na žandársku stanicu a sťažuje sa:

„Páni šandári, moja susedka si každý večer vodí k sebe chlapvo, s kerými robí nemravne veci. Z mvojho okna to pekne vidiec.“ A keďže žandári boli na tie veci zvedaví tiež, prišli sa večer pozrieť, ale z okna nevideli nič.

„Jó páni šandári, to si mosíce výsc na hentú gasňu v kúce, ocelť to dobre vidno.“

„Ščefina, kam tak bežíš?“, kričí na ňu susedka.

„Strašne sa náhlím. Varím žmolky a počula som, že k Baštкови dovezli nanuk, či by neból na ne dobrý.“

Istý gazda vyčítal v Roľníckych novinách, že ak posadí naklíčené zemiaky, skoršie mu vyndú. Povyberal tie najkrajšie, uložil do debničiek a dal v kuchyni pod lavicu.

„Posadzím ich Nad zábreh. Je to blízko dzedziny, na Margetu budzem mac na ukopanie.“

Keď prišiel čas na zaorávanie, naložil na voz debničky aj vrecia so zemiakmi a vyviezol ich na roľu, kde ho už čakali nametálničky. Vtom si spomenul, že doma niečo zabudol a tak sa preto ešte vrátil.

Ženám bol na roľi dlhý čas a tak jedna z nich navrhla: „Čo tu budzeme len tak podaromnici sedzec, oberme aspoň klíky s týchto zemákvo. Budze sa nám lepšie namétac.“

A tak aj urobili.

K Jožovi príde sused zavínšovať k meninám a prinesie so sebou aj fľašu domácej slivovice. Tak sa s ňou udobrujú, že ani nezbadajú, kedy príde Jožova žena, ktorá ho pri takejto činnosti nerada videla.

„Ale, ženička, nehnevaj sa, vypí si aj ty s nami.“

„No pravdaže, na to ma vy veru nenahovoríce, bochvie jaká je stará.“

S úsmevom

Dohovára lekár pacientovi: „Alkohol nepomáha riešiť vaše problémy.“

„Nuž pán doktor, ale ani mine-rálka“, bráni sa pacient.

Policajt vypovedá pred súdom: „Tu prítomný obžalovaný na mňa pri výkone služby zaútočil, fyzicky ma napadol a pri tom ešte vykrikoval – darebák, somár, debil, kretén, idiot.“

Sudca sa poškriabe po hlave a hovorí: „No dobre, tak len potvrdte, že uvedené sa zakladá na pravde, podpíšte to a môžete ísť.“

Dvaja policajti sa bavia o ženách.

„Počul som, že blondínky sú hlúpe. Čo myslíš, je to pravda?“

„Nezmysel, moja manželka je blondínka a predstav si, že má IQ stokrát vyššie ako ja.“

Medituje v krčme pán Novák: „Keď si hrknem poldeci, nechce sa mi pracovať. Keď si hrknem dve deci, chce sa mi ešte menej. Keď dopijem pollitrovku môžem robiť aj ministra.“

Zabudnuté slová

kotrčo	– kotrmelec
krície	– zadok, rit
macká	– chytá
húžva	– niečo veľmi tvrdé
chupál	– zarastený
kopertuľa	– prvá tvrdá strana zošita
kotkodák	– bydlisko pre sliepky
gánic	– zazeráť, kolísať
tukan	– nadávka
ve bruse	– v bruchu
vydžudžal	– výmyselník, vyryvák
vyrichtovaný	– vyparádený
striže	– strihá
surovjak	– denaturovaný lieh
sušialky	– sušené ovocie
šanovac	– šetrif
prespánka	– slobodná matka

Veselé šibáky

K Veľkej noci neodmysliteľne patria šibáky – veľkonočná oblievačka.

Zvyk, ktorý sa zachoval dodnes, aj keď tá pravá, ktorá u nás začínala už po polnoci na zábave je len spomienkou.

Polievalo sa od skorého rána. mládenci vyťahovali dievky z postele a oblievali sikálmi, horlivejší aj putňami, hrotkami a inými nádobami. Nezriedka sa stalo, že dievku strčili pod pumpu alebo hodili priamo do rieky a vykúpali ju celú, ak sa pravda neobávali, že skončia v rieke spolu s ňou.

Rôzne infekcie a kožné choroby (okrem prechladnutia) z takejto vody nehrozili. Rieka bola čistá, veď sa v nej bežne umývali riady, močili hrnce od spolnice, fazule a iného jedla. Niekoľko rokov chodili po dedine polievať aj hasiči s ručnou striekačkou.

Stávalo sa, že sa na oblievanie použil aj netradičný prostriedok. Dvaja starí mládenci sa raz vybrali vykúpať svoju známu. Jeden z nich, na vtedajšie pomery oblečený „po pánsky“ v koženom kabáte a poltopánkach prišiel z Čiech, kde bol na robotách, už „nevravil“ ale „mluvil“. Keď ich táto „zazrela“ v dverách s putňami, nelenila, zbrala ze šporáka hrniec s kapustnicou a vyliala na nich. Ten v tom kožaku sa prekvapený opýtal: a maso je gdeže?”

Popri oblievaní sa aj šibalo korbáčmi, čo ale u nás nebolo až také rozšírené. Raz k nám prišli na návštevu mládenci z Moravy a tí naše dievky vyšľahali po nohách zelenou borovicou (jalovcom), čo určite poriadne štípalo.

Príprava na šibáky začínala už cez pôst. Starší ohtarci, mládenci, ale aj ženáci vyrábali **sikále (strekáče)** a pletli **korbáče**. Na sikále bol dobrý každý kúsok rúrky. Dávno pred Veľkou nocou sa skúšali v rieke „komu ďalej doskne a koľko vody sa do neho zmestí“.

Korbáče sa vyrábali z prútia, hlavne točené a štvorhranné, neskôr z rôznych bužíriek, ale to už nebolo ono. Teraz ich vie upliesť málokto, najjednoduchšie je kúpiť si hotové na Kvetnú nedeľu pred kosťolom od Matúša.

Veľkonočné pondelkové popoludnie patrilo **šibačiarom**. Ich hlavný kostýmer a vedúci výpravy, nebohý Vendel Vlčík (obuvnícky majster vyučený v Budapešti) sa vedel postarať a zorganizovať toto podujatie – celú zimu pripravoval **šibačiarový svadobný sprievod**. Najviac roboty mu dala neodmysliteľná figúrka **Emil s kočárom**. Ten z celého šibačiarového sprievodu najviac trpel. Nespočetné množstvo pádov z kočára alebo spadnutie do rieky aj s pestúnom a pod. Pokrik „úúh, úúh“ od niektorého maskovaného šibačiara znamenal, že sa niečo veselé chystá.

V šibačiarovom sprievode nechýbal hudobný doprovod harmonikárov. Kto vie, aký osud postihol Emila, ale nám, ktorí si naň pamätáme, chýba.

Tieto jedinečné zvyky – maskovaný šibačiarový sprievod, býval len u nás v Papradne. Nevie, o inej lokalite, v blízkom alebo ďalšom okolí, v ktorej by sa niečo podobné organizovalo. Obnovíme tradíciu?

Prajeme vám šťastné a veselé šibáky, veľa zdravej, napančovanvej vody proti všetkým neduhom a chorobám.

Ženáci a kandidáti na ženie nezapadnite pooblievať a vyšľahať aj svoje milé polovičky.

AaMB

Škvarkové trojuholníky

Cesto: 400 g polohrubej múky, 0,25 l mlieka, lyžica cukru, 20 g droždia, 0,06 l oleja, jeden žltok, soľ

Pinka: 120 g pomletých škvariet, **Na potretie:** vajce, soľ, sezamové semienka, celá rasca

Pracovný postup

Do vlažného mlieka dáme trochu cukru, štipku soli, droždie a necháme nakysnúť kvások. Potom ho zmiešame v miske spolu s múkou, olejom, žltkom a solou. Vypracujeme hladké cesto, ktoré prikryjeme a na teplom mieste necháme nakysnúť. Vyksnuté cesto rozdelíme na štyri rovnaké časti, ktoré vyvaľkáme na pomúčenej doske do tvaru obdĺžnika. Každú časť potrieme pomletými škvarkami a stočíme do rolády. Roládu potrieme rozšľahaným vajcom, posypeme celou rasťou a sezamovými semenkami. Pokrájame na trojuholníky, ktoré ukladáme na plech pokrytý papierom na pečenie a vo vyhriatej rúre pečieme.

Začína jarná odvetá

Kedy a kam na futbal?

**Žiaci (Ž) začínajú
v nedeľu o 10.30 h**

15. kolo 1. 4. o 15.30

Pružina – Papradno

D: Pružina – Papradno, 11.00

Ž: Streženice – Papradno

16. kolo 8. 4. o 15.30

Papradno – Beluša

D: Papradno – Streženice, 13.00

Ž: Papradno – Kolačín

17. kolo 15. 4. o 15.30

Mikušovce – Papradno

D: Tuchyňa – Papradno, 13.30

Ž: Mikušovce – Papradno

18. kolo 22. 4. o 16.00

Papradno – Brvnište

D: Papradno – Lysá, 13.30

Ž: Papradno – Pružina

19. kolo 29. 4. o 16.00

Prejta – Papradno

D: Prejta – Papradno, 13.30

Ž: Prejta – Papradno

20. kolo 6. 5. o 16.30

Papradno – Horovce

D: Papradno – Bolešov, 14.00

Ž: Papradno – Košeca

21. kolo 13. 5. o 16.30

Šebešánová – Papradno

D: Košeca – Papradno, 14.00

Ž: Orlové – Papradno

22. kolo 20. 5. o 17.00

Papradno – Visolaje

D: Papradno – Visolaje, 14.30

23. kolo 27. 5. o 17.00

Ilava – Papradno

D: Praznov – Papradno, 14.30

Ž: Bolešov – Papradno

24. kolo 3. 6. o 17.00

Papradno – Dulov

D: Papradno – Sverepec, 14.30

Ž: Papradno – H. Poruba

25. kolo 10. 6. o 17.00

Plevník – Papradno

D: H. Poruba – Papradno, 14.30

Ž: Lúky – Papradno

26. kolo 17. 6. o 17.00

Papradno – Ladce

D: Papradno – Prečín, 14.30

Ž: Papradno – Ladce

Dňa 24. marca 2007 sa uskutočnil v kultúrnom dome Papradno 4. ročník stolnotenisového turnaja neregistrovaných hráčov o „Pohár starostu obce Papradno.“

Do hry sa zapojilo 17 hráčov, z toho boli 2 dievčatá (Darinka Lacková a Veronika Michvociková), prvé lastovičky v histórii turnaja.

I keď veľa vody nenamútili, zaslúžia si obdiv za odvahu zahrať si s mládeňcami a mužmi.

Turnaj bol veľmi dobre organizačne zabezpečený za čo treba poďakovať i sponzorom podujatia: Ing. Blažkovi – riaditeľovi PSL z Pov. Bystrice, Ing. Strempekovi – riaditeľovi HBH z Pov. Bystrice, Ing. Zendeckovi z Papradna, p. Navrátilovi z Bratislavy a samozrejme starostovi obce Štefanovi Hatajčíkovi.

Vítazom turnaja sa už po tretíkrát v histórii stal p. Navrátil Pavol z Bratislavy.

Druhé miesto premiérovho obsadil Mafo Žilínčik z Papradna a na tretom mieste sa umiestnil Juraj Palko, taktiež z Papradna.

Organizátori podujatia sa o rok tešia na 5. ročník, záleží len na Vás či sa na ňom zúčastníte.

-jp-

Internet školy je aj pre vás

Obecný úrad v spolupráci so ZŠ Papradno sprístupnil pre vás internet. Záujemcovia ho môžu využívať v internetovej učebni ZŠ počas školského roka každý piatok od 15.30 do 18.30 h, v prítomnosti PhDr. Adely Jureníkovej. Služba je zadarmo, okrem výstupov z tlačiarne.

Dúfame, že naši spoluobčania ocenia skvelú myšlienku, výborný nápad, aby výhody internetu mohlo využívať čo najviac z vás. Obecný úrad ďakuje vedeniu školy za ústretový krok aj za budúcich užívateľov z radov vás, spoluobčanov.

Nezabudnite, v piatok môžete byť na webe aj vy!

Ing. Mária Balušíková

Turistom tiež chýbal sneh

V kalendári turistických podujatí Klubu turistov a lyžiarov obce Papradno nechýbali vo februári plány na akcie na bežkách, v marci tradičný, tento rok už IV. ročník Jozefovského preteku v slalome na svahoch na Podjavorníku. Nedostatok snehu ich doslova zmaril, aká – taká stopa bola len na samom vrchole Javorníkov.

Z ďalších podujatí na jamé mesiace vyberáme:

Apríl

15. 4. Dobudovanie posedu nad Gežovým sedlom. Alternatívou je veľkonočný výstup na kopec nad Papradnom – 1. ročník.

30. 4. Stavanie mája pred obecným úradom.

Máj

1. 5. Príprava slávnostnej vatry na Stratenci.

8. 5. Tradičné stretnutie s Moravanmi na Stratenci pri Troch krížoch.

27. 5. Turistická a cyklistická akcia Podjavorník – Čertov s prenocovaním.

Jún

3. 6. Začiatok prác na vyčistení malého vodopádu.

10. 6. Hrebeňom z Javorníka ku Skale.

24. 6. Cyklistika podľa dohody účastníkov.